

ஸ்ரீ ராமபுஜன் - 295

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சென்னை ஸத்த்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபா மூலமாக மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை.

ஆசிரியர்: ஸ்ரீகாஞ்சி. P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸம்புடம் 25

ப்ரமாதீசஸ்ர சித்திரைம்
1973 ஏப்ரல்மீ வெளியிடப்பட்டது

ஸஞ்சிகை 7

ஸம்வத்ஸர நாமவரிமர்சம்

13—4—73ல் பிறந்த வர்த்தமான ஸம்வத்ஸரத்தின் பெயரைத் தமிழ் நாட்டினரான நாம் ப்ரமாதீச என்று வழங்கி வருகின்றோம். ஆனால் இது தவறான வழக்கென்று தெரிவிக்க வேண்டியதாகிது. நமது நாட்டுப் பஞ்சாங்கங்களிலும் பெரும்பாலும் ப்ரமாதீச என்றே அச்சிட்டிருக்கக் காண்கிறோமாதலால் இதைத்திருத்துவதில் பயனில்லை யெனினும் வஸ்துஸ்திதியை உலகறிவதற்காக இங்கு சிறிது எழுதுகிறோம். அறுபது வருடங்களுக்குமுன் நிகழ்ந்த இந்த ஸம்வத்ஸரத்தின் தொடக்கத்தில் அப்போதைய மஞ்ஜு பாஷிணி பத்திரிகையில் இதைப்பற்றி மிகவிரிவான விமர்சம் வடமொழியில் எழுதியிருந்தேன். அதன் சுருக்கம் வருமாறு:— நாரத மஹர்ஷியின் அறுபது புத்திரர்களுக்கு ப்ரபவாதி நாமங்கள் இடப்பட்டிருந்தன வென்றும் அவையே முறையே ஸம்வத்ஸர நாமங்களாயின வென்றும் பிரமாணபலத்தினால் அறிகிறோம். இந்த நாமதேயங்கள் அறுபதும் அநுஷ்டுப் சுலோகங்களில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. “ப்ரபவோ விபவச்சுக்ல: ப்ரமோதோத ப்ரஜாபதி:”. என்று தொடக்கமாக பத்தெட்டு சுலோகங்கள் சாந்திரத்னாகர மென்கிற க்ரந்தத்தில் காணப்பட்டன. ‘ப்ரமோதாத’ என்று நான்காவது வருஷத்தின் பெயரை நாம் வழங்கிவருகிறோம். ‘ப்ரமோத:’ என்பதே ஸம்வத்ஸர நாமதேயமென்றும், ‘அத’ என்கிற அவ்யயம் பாதபூரணத்திற்காக இடையில் இடப்பட்டதென்றும் அறிகிறோம். அதற்கடுத்த ஸம்வத்ஸரத்தின் நாமத்தைப் ப்ரஜோத்பத்தி என்று நாம் சொல்லிவருகிறோம். மேலே எடுத்துக் காட்டிய சுலோகத்தில் ‘ப்ரஜாபதி:’ என்றே உள்ளது. இதர தேசத்துப் பஞ்சாங்கங்களில் ப்ரஜாபதி நாமஸம்வத்ஸர மென்று அச்சிடப்பட்டிருந்ததையும் அப்போது கண்டிருந்தோம். இதே ரீதியில் வர்த்தமான ஸம்வத்ஸரத்தில் ஒரு பேதம் நோர்ந்திருக்கிறது. இது ‘ப்ரமாதீ’ வருஷமென்றும், சகா

ரம் பாதபூரணர்த்தமாக இடப்பட்டதென்றும் செரல் லுதற்கு இடமுள்ளது. பஹுதாந்ய வருஷத்துக்கு அடுத்ததான வருஷம் 'ப்ரமாதீ' என்றுள்ளது. அதில் கடைசி எழுத்து தவர்கத்விதீய மென்றும் இப்போதைய வருஷத்தில் தவர்கத்ருதீய மென்றும் ப்ரமாணத்தினால் அறிகிறோம். ஸங்கேதநாமங்களாக வழங்கி வருமி வற்றை மாற்றிக் கொள்வதென்பது லிகவும் சிரமம் தான். சென்ற ப்ரமாதீச வருஷத்தில்தான் நாம் வேதவேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலை ஸ்தாபித்தோம். அப்போது "ப்ரமாதீச வர்ஷே சுபே ஸிம்ஹமாஸே....." என்று ச்லோகமியற்றி சிலாசாஸனமும் செய்திருக்கிறோம். ஆனாலும் வஸ்துஸ்திதியை தெரிவித்தபடி. நடந்த பரிதாவி ஸம்வத்ஸரத்திலும் அக்ஷரபேதங்கள் ப்ரமாண ஸித்தமாயிருப்பதை தெரிவித்திருக்கிறோம்.

வைகுண்டவாஸியான ஜகத்ருகு காதி ஸ்வாமியின் சதாப்தீ மஹோத்ஸவத் தொடக்கம்

(சுலோகம்) ஸ்ரீமுககும்பஸ்வாதீஜாதம் அநந்தார்யஸுலரிமஹமீடே;
வத்ஸான்வவாயதிலகம் வரதிபயங்கரகுலாப்திசந்த்ரமஸம்.

ஜகத்விக்க்யாதப்ரபாவசாலியா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஜகத்ருகு ஸ்ரீகாதீ அநந்தாசார்ய ஸ்வாமிக்கு நேற்று மாசிமீ ஸ்வாதி நக்ஷத்ரத்தில் தொண்ணூற்றொன்பது திருநக்ஷத்திரம் பூர்த்தியாகி இப்போது நூறு வது திருநக்ஷத்ரம் நிகழ்ந்து வருகிறது. இதையொட்டி இந்த ஸம்வத்ஸரம் முழுவதும் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருநக்ஷத்ரமாகிய ஸ்வாதீ நக்ஷத்ரத் தன்று ஆங்காங்கு விசேஷக் கொண்டாட்டம் நடத்தி வந்து அடுத்தவாண்டு மாசி மாதத்தில் பலவிடங்களில் ஏக காலத்தில் விசேஷ மஹோத்ஸவம் நடத்த சிஷ்ய வர்க்கங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸந்நிதி வீதி ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி திருமாளிகையில் நேற்று ஸ்வாதீ நக்ஷத்ரத்தில் (22—3—73) விடாமுக்கிழமையன்று இது உபக்ரமமாயிற்று. காலை 7 மணி முதல் 8 மணி வரை வேத பாராயணமும், 8 மணி முதல் 9 மணி வரை திவ்யப்ரபந்த ஸேவையும் 9 மணி முதல் 10 மணி வரை ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ திருமலை திருப்பதி பெரிய (கோவில் கேள்வி) ஜீயர் ஸ்வாமியின் தலைமையில், வித்வான்களால் காதி ஸ்வாமி ப்ரபாவோபந்யாஸமும் நடைபெற்றன.

ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி திருமலை திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த தமது மாதுல ரான திருமலை அநந்தாண்பிள்ளை புரிசை ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதி யில் வித்யாப்யாஸத்தை முடித்துக்கொண்டு, சில ஸம்வத்ஸரங்கள் வடநாட்டில் சிஷ்ய ஸஞ்சாரமும் செய்தருளி காஞ்சிக்கு எழுந்தருளியான பிறகு (அதாவது 1900-ல்) ஸ்ரீ ஸுதர்சன முக்தராக்ஷரகாலை நியமித்த அச்சுக் கத்தை ஸ்தாபித்து அதன் மூலமாக சதுச்சாஸ்த்ர கரந்தங்களையும் அச்சிட்டு, தாமே அருளிச்செய்த சில க்ரந்தங்களையும்ச்சிட்டு, விசேஷமாக லோகோபகாரம் செய்தருளின விஷயம் ஜகத்ப்ரஸித்தமானது. அந்த க்ரந்தங்களெல்லாம் 20 ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன்னமே துர்லபங்களாய்விட்டன. அவற்றையெல்லாம் இந்த சதாப்தீ மஹோத்ஸவ ஸ்மாரக சின்னமாக ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருக்குமாரரான ஸ்ரீகாதி க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் ஸஹயோகத்தைக் கொண்டு மறுபதிப்பு செய்து வெளியிட சிஷ்ய வர்க்கங்கள் தீவ்ரமாக முயன்றிருக்கிறார்கள். பெருருளான பெருந்தேவித் தாயார் திருவருளால் இம்முயற்சி நன்கு நிறைவேற்றவேண்டுமென்று ஆசாஸிக்கிறோம்.

ஸ்ரீ:

பேருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடி சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடி சரணம்.

டில்லிமாநகரில் அகில பாரத வேதவித்வத் ஸம்மேளனம்.

— ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் —

இந்தியா முழுவதிலும், ஏன்? தவீபாந்தரங்களிலுங்கூட இந்தத் தலைப் புள்ள விசேஷத்தைக் கேள்விப் படாதாரில்லை. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவராஜகா சார்யராய் உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தன துரந்தராய் திகந்த விச்ராந்த கீர்த்தி விபூஷிதராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் இருபது ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு மேலாக இமவந்தந்தொடங்கி யிருங்கடலளவும் விசிஷ்டாத்வைதமதப் பிரசார வகைகளை வெகு ஆச்சரியமாக நடத்திவருவது நாடுநகரமும் நன்கறிந்ததே. ப்ரக்ருதம் நமது தலைநகரான டில்லிமாநகரில் 4-4-73 முதல் 12-4-73 தேதி வரையில் 9 நாள் நடத்த ஸங்கல்பித்த க்ரது விசேஷமும் அகிலபாரத வேதவித்வத்ஸம்மேளனமும் ஆச்சரியங்களில் தலையான ஆச்சரியக் செயலாகும். இதுபற்றிய விளம்பரங்கள் நாலாறு மாத காலமாகவே நகரங்கள் அக்ரஹாரங்கள் க்ராமங்கள் என்கிற வாசியற எங்கும் பரவி இருப்பதால் இதைப் பற்றி இங்கு நாம் விரிவாக எழுதத் தேவையில்லை. உலகத்திலுள்ள த்ரிமதஸ் தர்களான வைதிக வித்வான்கள் யாவரும் திரண்டு டில்லிமாநகர் சேர்ந்து இந் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு ஆனந்த அமுதக்கடலில் மூழ்கி இருக்கின்றார்கள். அன்பர்கள் இப் பத்திரிகையைப் பெற்று வாசிக்கும்போது மேலே கண்ட விசேஷம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கலாம். அல்லது முடிவு பெற்றிருக்கலாம். இவ் விசேஷம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே அன்பர்கள் இதனை வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலினால் இதனை விரைவாக வெளியிடுகிறோம். இன்று ஏப்ரல் மாதம் ஐந்தாந்தேதி. நாம் இன்று மாலை ஆறு மணிக்கு விமான வாயிலாகத் தலைநகர் சென்று சேர்ந்து பேரின்ப வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்திருந்து 13-3-73 தமிழ் வருஷப்பிறப்பன்று ஸ்வஸ்தானம் சேருவோம். அவ்விடத்திய விசேஷங்களை எல்லாம் பிறகு விரிவாகத் தெரிவிப்போம்.

அவ்விடத்து ஸதஸ்ஸில் நாம் விஜ்ஞாபிக்க இருக்கிற சித்ரகவித்வச்லோகங்கள் சிலவற்றை இங்குச் சுருக்கமான உரையுடன் வெளியிடுகிறோம். சித்ரகவித்வ

மாவது மேலே கண்ட நிகழ்ச்சியின் வருஷமாத தேதிகளிலுள்ள இலக்கங்களுக்கு வாசகமான சப்தங்களை பிட்டு ஸ்ரீமன் நாராயணனையும், ஸ்ரீமன் நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமியையும். துதிப்பதாகும். அலங்கார சாஸ்தரத்தில் முத்ராலங்கார மென் பதொன்று. அவ்வலங்கார வகையில் அமைவதாகுமிது. 4 4-1973ல் இவ்விசேஷம் தொடங்கப் படுவதால் இதிலுள்ள ஆறு இலக்கங்களையிட்டு (அதாவது 3, 7, 9, 1, 4, 4 என்கிற இவ்வாறு இலக்கங்களையிட்டு) அமைக்கப்பட்ட சுலோகங்களைக் கேளீர்.

—சித்ரகவித்வம்—

ஊமெஷு த்ரிஷு ஸப்த ஸப்தயுதபா: தித்யம் நவஸ்ப்பூர்த்தித:
நித்யைர்முத்தகணைஸஸ்தா ஸஹ யுதோபி ஏகாகி வாக்கோசர:
சாதுர்வித்யமுபேயுஷாமிஹ ந்ருணம் ஸேவ்யஸ் ஸ நாராயண:
ஸ்யாத்துர்யாச்ரமஸேவிநா முனிவரேணானேந தந்ய: க்ருதீ ||

அங்கேஷு த்ரிஷு ஸப்தஸப்தயுதபா: நித்யம் நவஸ்ப்பூர்த்தித:
நித்யைர்முத்தகணைஸஸ்தா ஸஹ யுதோபி ஏகாகி வாக்கோசர:
சாதுர்வித்யமுபேயுஷாமிஹ ந்ருணம் ஸேவ்யஸ் ஸ நாராயண:
ஸ்யாத்துர்யாச்ரமஸேவிநா முனிவரேணானேந தந்ய: க்ருதீ.

[த்ரிஷு' அங்கேஷு] திருமுடி திருமார்பு திருவடிகளாகிற மூன்று திவ்யாவயவங் களில் [ஸப்தஸப்தயுதபா:] "கதிராயிரமிரவி கலந்தொத்தாலொத்த நீண் முடி யன்" என்கிற பெரியாழ்வார் பாசுரப்படிக்கும், "நறைப்படலைத்துழாய் மார்பில் நாயிறுபோல் மணி விளங்க" [திருவரங்கக்கலம்பகம்] என்கிற பிள்ளைப் பெருமானை யங்கார் பாசுரப்படிக்கும் "சொல்லமாட்டேனடியேன் உன்துளங்கு சோதித்திருப் பாதம் எல்லையில் சீரிள நாயிறிரண்டுபோலென்னுள்ளவா" (திருவாய்மொழி 8—5—5) என்கிற நம்மாழ்வார் பாசுரப்படிக்கும் பலவாயிரம் ஸூரியர்கள் ஏக காலத்தில் ஜ்வலிப்பது போன்ற மிக்க வொளியுடையவன் என்றுபடி. ஸப்தஸப் தியென்று ஸூர்யனுக்குப்பெயர். அயுதமென்றது பதினாயிரமென்றபடி.

(நித்யம் நவஸ்ப்பூர்த்தித:— நித்யாநுபவம் பண்ணுநிற்கச் செய்தேயும், "அப்பொழுதுக்கப் பொழுதென்றாவமுதமே" என்கிறபடியே புதுமை மாருதிருக்கு மவன். இதில் நவசப்தம் சப்தசக்தியால் ஒன்பதைக் காட்டும். ஸுதர்சன சதகத்தில், "ஸப்தார்ச்சிச்சோஷிதாஷ்டாபத நவகிரண" என்றவிடம் காண்க.

(நித்யை: முத்தகணை: ஸதா ஸஹ யுதோபி இத்யாதி) ப்ரளய காலத்தில் நளிர் மதிச்சடையனும் நான்முகக்கடவுளும் முதலானோர் முடிந்தாலும், நித்யவிபூதியில் நித்ய முக்தர்களின் ஸத்பாவத்துக்குக் குறையில்லையே. அப்படியிருந்தும் "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" இத்யாதி மஹோபநிஷத்தில், "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" என்று எம்பெருமானை ஏகாகியாகவும் துன்புற்றிருப்பவனாகவும் ச்ருதி

ஒதிற்று. இவ்விடத்தில் ஒன்று என்கிற லக்கத்திற்கு ஏகாகீ என்கிற இவ்வளவே விவஷிதம். “ஏகாகீ நரமேத” என்று ச்ருதி ஒதினதின் கருத்தை பிள்ளை லோகாசார்யர் ஸ்ரீ வசனபூஷணத்தில், “த்ரிபாத்விபூதியிலே பரிபூர்ணனுபவம் நடவாநிற்கச் செய்தேயும், அது உண்டதுருகாட்டாதே, தேசாந்தரகதனான புத்ரன் பக்கலிலே பித்ருஹ்ருதயம் கிடக்குமாபோலே ஸம்ஸாரிகளைப் பிரிந்து ஆற்றமாட்டாதே....” என்கிற சூர்ணையினால் தெளிவித்தருளினார். இதன் விவரணம் உபந்யாஸத்தில் கேட்கத்தகும்.

(சாதுர்வித்தய முபேயுஷாமித்யாதி) “சதுர்வீதா பஜந்தே மாம் ஜநாஸ் ஸுக்ருதிநோர்ஜுந; ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸு ரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப.” என்று கீதாசார்யன் பணித்தபடியே நான்குவகைப்பட்ட அதிகாரிகளால் ஸேவிக் கப்படுபவன் என்று இவ்வளவும் எம்பெருமானுக்கிட்ட விசேஷணங்கள். இதில் மாதத்தின் லக்கமாகிய நான்கு ஸூசிதமாயிற்று.

(ஸ்யாத்துர்யாச்ரம ஸேவிநா முநிவரேணானேந தந்ய: க்ருதீ) கீழ்முன்று பாதங் களால் விசேஷிக்கப் பட்ட எம்பெருமான் நமது ஜீயர் ஸவாமியினால் க்ருத க்ருத்யனாகியிருப்பன் என்றால் மிகையாகாது. எம்பெருமான் ஸ்வத: க்ருதக்ருத்யனா யிருக்கச் செய்தேயும், “அபிஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விவீக்ஷணம், க்ருதக்ருத்யஸ்ததா ராம:....” என்ற ஸ்ரீ ராமாயணச்லோகத்தை இங்கு அது ஸந்திப்பது. இங்கு ‘துர்யாச்ரம’ என்பதனால் தேதி லக்கமாகிய நான்கு ஸூசித மாயிற்று.

வருந்திப்பொருளுணாவேண்டாத மற்றொரு சித்ரச்லோகம்.

த்ரிபாதாஸ்யோ ஸவ்யோக்யோ யநிசூதம் நவதீபவத்யோஷா வெக வாவ |
அதுயாபுரீ ஸூரிவயெயா உஹாதா அதாஜி-ஹிமாமெஷா நானூஷி யா: ||

த்ரிலோக்யாமதோ ஸந்தலோக்யாம் தரித்ரயாம்
நவதீபவத்யாம் அஸாவேக ஏவ,
சதுர்த்தாச்ரமீ ஸ்வாமிவரீயோ மஹாத்மா
சதுர்திக்விபாகேஷு நான்யோஸ்தி தீர:.

(கருத்து.) முவுலகங்களினுள்ளும், ஏழுலகங்களினுள்ளும், நவதீபங்களை யுடைய இப்பூமண்டலத்தினுள்ளும் நாற்றிசைகளினுள்ளும் நம் ஜீயர் ஸ்வாமி யொருவரே நற்காரியங்களைத் துணிந்து செய்ய வல்ல மஹாபுருஷராவர்— என்றபடி.

வைத்கர்கள் உகக்கும் சித்ரகவித்வம்

வைதிக கருமங்களுக்கு ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ளும் போது ஸம்வத் ஸரம் அயனம் ருது மாஸம் பக்ஷம் திதி வாரம் நக்ஷத்ரம் ஆகிய எட்டையும்.

சொல்லுகிறே மல்லவா? அவ்வண்ணமாக ப்ரக்ருத க்ரதுவைத் தொடங்கும் போது; பரிதாவி நாமஸம்வத்ஸரே உத்தராயணே சிசிரருதௌ, மீநமாஸே, சுக்லபக்ஷே ப்ரதமாயாம் திதௌ ஸௌம்யவாஸரே, ரேவதீ நக்ஷத்ரே என்று ஸங்கல்பம் செய்தாகியிருக்கிறது. இவ்வெட்டையும் அமைத்து முத்ராலங்கார ரீதியிலேயே அமைக்கப்பட்ட சித்ரகவித்வம் கேளீர்.

புத்தகாஸ்து: வரியாலிநொ யதிவரஸ்யாக்ரே, க்ரதுஸ்தூத்தா:

ததூதாணம் ஸிசிரம், சுக்லா நக்ஷத்ரே நக்ஷத்ரே: வடி: ।

ஸுக்லாண: காரணெஸுஹைவ வஸதி:, வ்யாதிதி-ஸுக்லாஸ்யு: ॥

நித்யம் ஸௌம்யமுகஸ்திதி:, சுபதநோர் தீப்தபைவ பூஷா ஜித: ॥

தூர்த்தாஸ் ஸ்யு: பரிதாவிநோ யதிவரஸ்யாக்ரே, க்ரதுஸ்தூத்தா:

ததூதாணம் ஸிசிரம் சுக்லா ந பவேத் தன்மீநகேதோ: பதம்,

சுக்லாந்த: கரணெஸ் ஸஹைவ வஸதி:, க்ஞ்யாதிர் திசாஸு அக்ரிமா

நித்யம் ஸௌம்யமுகஸ்திதி:, சுபதநோர் தீப்தபைவ பூஷா ஜித: ॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

விச்வாமித்ர முனிவர் சிறியதொரு வேள்வி செய்யத் தொடங்கினார். பல அரக்கர்கள் வந்து அதற்கு இடையூறு செய்தனர். அதனால் அவர் தயரத மன்னவரிடம் ஓடவேண்டிற்று. நம் ஜீயர்ஸ்வாமி செய்யும் வேள்வியோ ஸாமான்யமானதன்று, நபூதோ ந பவிஷ்யதி என்னும்படியானது. இதற்கு எத்தனையோ இடையூறுகள் நோவேண்டும். இடையூறு செய்ய நினைப்பவர்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் எல்லோரும் பாறிப்பறந்தோடுகின்றனர்-என்கிறது இதில் முதல் பாதம். இங்கு பரிதாவி ஸம்வத்ஸரமும் உத்தராயணமும் ஸுசிதம். [ததூதாணம்-சிசிரம்] ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் மிகக்குளிர்ந்தது. குற்றம் செய்பவர் பக்கலிலும் சீற்றமுறுவது கிடையாது. புருஷஸூக்தத்தில் "சந்த்ரமா மனஸோ ஜாத:" என்று எம்பெருமானுடைய இதயத்திலிருந்து சந்திரன் தோன்றினன் என்பது போல நம் ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்திலும் சந்திரன் தோன்றியிருக்க வேண்டும். இதில் சிசிரருது ஸுசிதம். [சுக்லா ந பவேத் தன்மீநகேதோ: பதம்] ஜீயர்ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் ஒரு போதும் காமபரவசமாகாதென்கை. இங்கு (பீ) என்பதனால் பங்குனி மாதம் ஸுசிதம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[சுக்லாந்த:கரணெஸ் ஸஹைவ வஸதி:] ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் "ஸிதமனஸம் தமவேஹி விஷ்ணுபக்தம்" என்றும், திருப்பல்லாண்டில் "என்னை வள்ளியிராக்கவல்ல" என்றும் கூறினபடியே எத்தமான ஹ்ருதயத்தை உடையவர்களோடுகூடவே ஸஹவாஸம் செய்பவர் நம் ஜீயர் ஸ்வாமி என்கை. தம்மையடுத்தவர்களையும் தம்மைப் போல் ஆக்குபவர் என்றபடி. இதில் சுக்லபக்ஷம் ஸுசிதம். [க்ஞ்யாதி: திசாஸு அக்ரிமா] நம் ஜீயர் ஸ்வாமியின் புகழானது மற்றெல்லாருடைய புகழையும் விஞ்சித்திசைகள் தோறும் முந்நிற்பது. இதில் அக்ரிமா] என்பதனால் ப்ரதமாதிதி ஸுசிதம். [நித்யம் ஸௌம்யமுகஸ்திதி:] திருமுகமண்டலத்தில் ஒரு போதும் கடுகடுப்பில்லாமே தர்சநீயமாய் இருக்கும் படியைச் சொல்லுகிறது. இதில் ஸௌம்ய என்பதனால் புத்ரவாஸரம் ஸுசிதம்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[சுபதநோர்தீப்த்யைவ பூஷா ஜித:] திருமேனியின் ஒளியானது ஸூர்யனை வென்று விளங்குமது. இங்கு பூஷா என்னும் சொல்லால் ரேவதீ நஷத்திரம் ஸூசிதம். 'ரேவதீ நஷத்ரம் பூஷா தேவதா' என்று வேதமோதிற்று. ஆக இந்த சுலோகத்தில் பரிதாவிவருஷம், உத்தராயணம், சிசிரருது, மீனமாஸம், சுக்லபக்ஷம், ப்ரதமாதிதி, புதவாஸரம், ரேவதீ நஷத்திரம் ஆகிய இவை அடைவே ஸூசிப்பிக்கப் பட்டனவாயின.

(ஸமாப்திதினத்தில் உபந்யஸிக்கும் சுலோகம்) (12—4—1973ல் ஸமாப்தியாதலால் அந்த லக்கங்களை அடைவே கொண்ட சித்ரகவித்வம்)

யதித்ரயஸதர்மணா ஸுஸத்ருசா ச ஸப்தர்ஷிபி:

நவஸ்துதவ்ருஷாத்ரிராட் சரணபங்கஜைகாந்திநா,

சதுர்ஜலதிஸம்ப்ருதே ஜகதி ஸூர்யவத் தீவ்யதா

யதீச்வரமஹாத்மநா ஸ பகவான் க்ருதார்த்தீக்ருத:

கருத்து (யதித்ரயஸதர்மணா) — ஆளவந்தார், எம்பெருமானார், மணவாள மாமுனிகள் ஆகிய மூவரோடும் ஒப்புச் சொல்லலாயிருக்குமவர் என்றபடி. இது ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு விசேஷணம். 1973 என்பதில் (மூன்று) என்கிற லக்கம் இதில் குறிக்கப்பட்டது. அடுத்த விசேஷணத்தில் (ஏழு) என்கிற லக்கம் குறிக்கப்படுகிறது. (ஸுஸத்ருசா ச ஸப்தர்ஷிபி:)— ஸப்தரிஷிகளென்று ப்ரஸித்தர்களான ஏழுமுனிவர்களையும் ஒத்திருப்பவர் நம் ஜீயர் ஸ்வாமி என்றபடி.

இனி (ஒன்பது) என்கிற லக்கம் குறிக்கப்படுகிறது. [நவஸ்துதவ்ருஷாத்ரிராட் சரணபங்கஜைகாந்திநா] ஸ்ரீரங்கநாதன் ஆழ்வார்கள் பதின்மராலும் பாடப் பெற்றவர் ஆகையாலே பதின்மர் பாடும் பெருமாள் என்று போற்றப் படுபவர். திருவேங்கட முடையான் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரால் பாடப் பெருமையாலே ஒன்பதின்மர்பாடும் பெருமாள் ஆயினர். ஆனதுபற்றி இங்கு [நவஸ்துதவ்ருஷாத்ரிராட்] எனப்பட்டது. ஒன்பதின்மர்பாடிய திருவேங்கட முடையான் என்றபடி. அப்பெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளில் ஒன்றி நிற்பவர் நம் ஜீயர் ஸ்வாமி என்றபடி. எல்லா தீவ்ய தேசத்தெம்பெருமான்கள் பக்கலிலும் ப்ராவண்ய மிருக்கச் செய்தேயும், திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளில் ப்ராவண்யாதிசயம் கொண்டிருக்கிறார் என்பது ஏற்கும். இந்த விசேஷணத்தில் ஒன்பது, ஒன்று, என்ற இரண்டு லக்கங்கள் வந்து விட்டன. ஆக முன்னடிகளில் 1973 என்கிற வருஷ லக்கம் அமைந்ததாயிற்று. இனி உத்தரார்த்தம் [சதுர்ஜலதிஸம்ப்ருதே ஜகதி ஸூர்யவத் தீவ்யதா] நான்கு கடல்களால் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகில் ஸூர்யன் போல் விளங்குபவர் நம் ஜீயர் ஸ்வாமி என்றபடி. இதில் மாத லக்கமும் தேதி லக்கமும் வந்து விட்டது. ஆரம்பமாதம் போலவே க்ரதுவின் அவஸான மாஸமும் நான்காவதே யாதலால், நான்கு கடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகில் என்று நான்கு என்கிற லக்கம் வந்துவிட்டது. ஸமாப்தி தினத்தில் தேதி 12 ஆகையால், மூன்றாவது பாதமுடிவிலுள்ள ஸூர்யசப்தம் "த்வாதசாதித்யா:" என்கிற ச்ருதிச் சாயையில் 12 என்கிற லக்கத்தைக் காட்டி நிற்கும். ஸுதர்சன சதகஸமாப்தியில்,

பத்யாநாம் தத்வவித்யாத்யுமணி...." என்கிற ச்லோகத்தில் த்யுமணி சப்தத்தால் 12 என்கிற லக்கத்தைக் காட்டினது போலுமிது.

(யதீச்வரேத்யாதி) ஆக இப்படிப்பட்ட ஜீயர் ஸ்வாமியால் எம்பெருமான் மனோரதங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன வென்கை.

உ ப ஸ ம ஸ ர ம்

அதச ஸ்ரீமந்நாராயண ராமா நுஜயதீசிதுஸ்ஸவிதே;
அநுபவ ர்ஷசிகீர்ஷிதமத்த்வரமதிக்குத்ய சாத்ய ப்ருச்சாம*.

நம் ஜீயர் ஸ்வாமியினது சிந்தனைகளும் ஸங்கல்பங்களும் ஒரு நாளும் ஓய்வு பெற மாட்டாதவைகளாகையாலே, இதினினும் சீறிய ஒரு மஹாக்ரதுவை அனுஷ்டிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றியே யிருப்பர். அது எவ்விதமானது, எப்போது, எவ்விடத்தில் என்பதை பக்தவர்கங்கள் ஸ்வாமியையே கேட்டுணரவேணும். ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி:.

டில்லிமாநகர் வித்வத் ஸம்மேளனத்தில் வித்வான்களின்

உ ப ந ய ர ஸ ங் க ள்.

"ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:" என்கிற மந்த்ர ரத்ன வாக்யத்தில் பத்து அக்ஷரங்கள் இருக்கின்றனவல்லவா? அவ்வக்ஷரங்களில் ஏதேனுமொன்றை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஏதேனுமொரு பிரமாணவசனத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அதன் பொருளை விவரித்து உபந்யஸிப்பது. (இதற்கு நிதர்சனமாக ஒவ்வொன்று காட்டுகிறோமிங்கு.)

ஸ்ரீ— ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே பகவதி! ப்ரும: கதம் த்வாம் வயம். (ஆளவந்தார்)

ம — மநு: புத்ரேப்யோ தாயம் வ்யபஜத். (மூன்றாவது காண்டம்)

தே— தேஷாமஸுரானாம் திஸ்ர: புர ஆஸந்—ஆருவது காண்டம்.

நா— நாந்ருக்வேத விநீதஸ்ய நாயஜுர்வேத தாரிண: (ஸ்ரீ ராமாயணம்)

ரா— ராமோ நாம பபூவ ஹும். (கர்ணம்ருதம்)

ய — யஜ்ஞேந யஜ்ஞமயஜந்த தேவா: (மூன்றாவது காண்டம்)

ண— ணத்வம் யாதி நகார: யாதி ச ஸகார இதி பஹுலம்.

ய — *யச் ச ராமம் ந பச்யேத் து யஞ்ச ராமோ ந பச்யதி*

நம:— *நமோசிந்த்யா த்புதா க்லிஷ்ட ஜ்ஞாநைவராக்யாசயே*

குறிப்பு—மேலேகாட்டிய பிரமாண வசனங்களையே கொள்ளவேண்டுமென்பதில்லை.

இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இவ்வக்ஷரங்களில் ஒன்றை முற்கொண்ட ஏதேனுமொரு வசனத்தை கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் மீனவிசாக மஹோத்ஸவ நிகழ்ச்சி

(தி. அ. குன்றபாக்கம் தி. அ. கிருஷ்ணமாசார்யர், வித்வான், சிரோமணி)

ஸ்ரீ ராமா நுஜன் 294ல் தெரிவித்திருந்தபடியே ஸ்ரீமதித்யா திவிசேஷண விசேஷ க்ஷாபபூதராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஜகதாசார்யஸிம்ஹாஸநாதீச்வர மஹாமஹி மோபாத்யாய பெருமாள் கோவில் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சார்ய ஸ்வாமியினுடைய எண்பத்திரண்டாவது திருநக்ஷத்ரபூர்த்தியை முன்னிட்டு ஸ்ரீ காஞ்சியில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிதிருமாளிகையில் பங்குனி 1௦ (14-3-73) புதன்கிழமை முதல் பங்குனி 10௨ (23-3-73) வெள்ளிக்கிழமை வரையில் திருநக்ஷத்ரோத்ஸவம் நடந்து இனிதே முடிவுபெற்றது. உடனிருந்து அனுபவிக்கும் பாக்கியம் படைத்த அடியேன் அதைப்பற்றிச் சிறிது விண்ணப்பிக்க முற்படுகின்றேன்.

முதல் ஒன்பது நாள்களில் காலை 7-30 மணி முதல் 10-30 வரையில் முறையே முதலாயிரமும் பெரியதிருமொழியும், மாலை 7-30 மணி முதல் 10 வரையில் இயற்பாவும் திருவாய்மொழியும், திருநக்ஷத்ர நன்னுளாகிய 10வது நாளில் காலை இராடா நுச நூற்றந்தாதியும் உபதேசரத்தினமாலையுமாக ஸேவித்துச் சாத்துமுறை செய்யப் பட்டது. ஏறக்குறைய ஐம்பது நாலாயிர அத்யாபகஸ்வாமிகள் பெருமிடறு செய்து ஸேவித்துத் தாங்களும் ஆனந்தித்துப் பிறரையும் ஆனந்தக்கடலில் திணைக்கச்செய்தருளிய பெருமை வாசாமகோசரம். அருளிச்செயலில் ஈடுபட்ட ஸ்வாமிகள் யாவதாத்மபாஷியாக இவ்வருளிச் செயல் ஸேவையைக்கேட்கும் பாக்கியம் வாய்க்கப் பெற்றால் மோக்ஷானந்தம் கிடைத்தாலும் அது வேண்டாமென்று பேசிக்கொண்டிருந்தனர். “பச்சை மாமலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச்செங்கண், அச்சுதா அமரரேறே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும், இச்சுவைதவிர யான்போய் இந்திர லோகமாளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே” என்றிறே தொண்டரடிப் பொடிகளும் அருளிச்செய்தது.

பத்து நாள்களிலும் பின்மாலையிலும் மாலையிலும் திருவிதி ப்ரதக்ஷிணரூபமாக மூன்று மணி காலமும் பகல் இரண்டு மணி முதல் ஐந்து மணி வரை மூன்று மணிகாலமுமாக வேதபாராயண ஸ்வாமிகளால் அசித்தித்வயமும் பாராயணம் செய்து பூர்த்திசெய்யப்பட்டது.

ஒவ்வொரு நாளும் பகலிலும் இரவிலும் திவ்யப்ரபந்தஸேவையும் ஸ்தோத்ர பாடாநுஸந்தாநமும் முடிவு பெற்ற பின்பு ஏறக்குறைய ஒரு மணிகாலம் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தமது வ்யாக்யானவாசஸ்பதி என்னும் திருத்திற்கு ஏற்ப, பக்வமான ஞானத்தின் பரீவாஹரூபமாக மதுர கம்பீரமான திருமிடற்றொலியில் ஸாதித்த உபந்யாஸங்களைக் கேட்கப் பெற்றவர் மஹாபாக்யசாலிகளென்னத் தடையேதுமில்லை. ஒவ்வொரு உபந்யாஸமும் தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதும் போலே தித்தித்திருந்த தேயாகிலும், திருக்கச்சிநம்பியும் பேரருளாளனும், ஒழிவில் காலப்பாசுரத்தில் அர்த்தபஞ்சகம், கத்யத்ரயத்தின் பெருமை, ஐந்தாம்பத்தில் ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் முக்யமான பாசுரங்கள், திருவாய்மொழியும் பகவத்கீதையும், அநாவ்ருத்தி: சப்தாத் என்ற ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்கு மற்றபாஷ்யங்களைவிட பகவத்ராமாநுஜ பாஷ்யத்துக்குள்ள பெருமை என்னும் தலைப்புகளில் ஸ்ரீ ஸ்வாமி அருளிய உபந்யாஸங்களின் போக்யதை பேச்சுக்கு நிலமல்ல என்பதை நேராகக் கேட்டு அநுபவித்த

ரஸிக வித்வான்கள் நன்கறிவர். கடைசியாகத் திருவிசாகத்தன்று இரவில் நம்மாழ்வார் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீஸ்வாமி— பங்குனி மாதம் பெரிய பிராட்டியார் திருவவதாரம் செய்த மாதமாகையால் திருவாய்மொழி பத்துப் பத்துக்களிலும் பெரிய பிராட்டியாரைப் பற்றிய பாசுரங்களை எடுத்துக் கொண்டு பரக்க உபந்யஸித்த பாங்கு உண்டே, அது இன்னும் அடியேனுடைய செவிகளில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. திவ்யப்ரபந்தம் ஸேவிக்கும் போதும் உபந்யாஸம் செய்தருளும் போதும் ஸ்ரீஸ்வாமியை நேரில் ஸேவித்தவர் 'பண்டருமாறன் பசுந்தமிழ் ஆனந்தம் பாய்மதமாய் விண்டிட எங்களிராமாநுசமுனிவேழம்' என்றபடி நம் ஸ்வாமி எம்பெருமானார் போல் ஒரு மத்தகஜமே என்று கொண்டாடினர்.

இது தவிர ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி திருமலை திருப்பதி பெரியஜீயர் ஸ்வாமிகள் இரண்டு மூன்று நாள்களில் ஸ்ரீஸ்வாமியின் பெருமையைப் பரக்கப்பேசி மங்களாசாஸனம் செய்தருளினர். மேலும் இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வாழ்நாள்களில் ஒருநாளையாவது ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பித்தால் எம்பெருமானும் அதை அங்கீகரிப்பானாகையால் ஸ்ரீஸ்வாமி இன்னும் எத்தனையோ நூற்றாண்டுகள் இவ்வுலகில் எழுந்தருளியிருந்து லோகோபகாரக பஹுக்ரந்தநிர்மாணங்களாலும் உபந்யாஸங்களாலும் இருள்தருமாஞாலம் தெருள்தருமாஞாலமாக மாறும் படி செய்தருளவேணுமென்று தம்முடைய பேராவலை வெளிப்படுத்தியருளினர்.

திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து ஸ்ரீமதுபயவே அட்வொகேட் சம்பசேசு ஐயங்கார்ஸ்வாமியும் அவரது மூத்ததிருக்குமாரரும் ஸ்ரீமதுபயவே C. S. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் (B. A. B. L.) ஸ்வாமியும் 8ம் நாள் காலை எழுந்தருளியிருந்து நம்ஸ்வாமியைப்பற்றி தங்களுடைய திருவுள்ள உகப்பை அபரிமிதமாக அருளிச்செய்தார்கள். விசேஷித்து ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் ஸாதித்ததாவது:— “இதுவரையில் நம் ஸ்வாமி இயற்றிவெளியிட்டுள்ள பலநூற்றுக்கணக்கான நூல்களில் தற்போது துர்லபமாயிருப்பவற்றை எல்லாம் மறுமதிப்புச் செய்விக்க ஏற்பாடுசெய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம்” என்று.

சென்னை அட்வொகேட் ஸ்ரீமதுபயவே. பிள்ளைபாக்கம். பஹுகுடும்பி. அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ T. A. திருவேங்கடாசார்யர் ஸ்வாமியும் ஒருநாள் எழுந்தருளியிருந்து கோஷ்டியை அலங்கரித்தார்கள். பிள்ளைலோகம் ஸ்ரீமான் தலசயனத்துறைவார்ஸ்வாமி மணவாளபாமுநிகள் அருளிய உபதேசரத்தினமாலையின் ப்ரதிபாத்யங்களான ஸாரார்த்தங்களை நன்கு உபந்யஸித்தார். திருப்பாப்புலியூர் அட்வொகேட் ஸ்ரீ. உ. வே. ராமாநுஜாசார்யர் ஸ்வாமி ஸ்ரீஸ்வாமியின் வைபவத்தைப் பரக்கப்பேசி, ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு இரண்டு வேதங்களும் இரண்டு கண்களென்றும் தத்ராபி ஸம்ஸ்க்ருதவேதம் வலக்கண் என்றும், தம்முடைய நிலையை ஸ்ரீஸ்வாமியினுடையதாக மிகவும் ரஸமாக உபந்யாஸம் செய்தருளினர். ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர் ஸ்ரீமான் எச்சூர் ஸுந்தராசார்யர் ஸ்வாமி ஸ்ரீஸ்வாமியின் பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபத்துறையில் மிகவும் ஈடுபட்டு அழகாகச் சொற்பொழிவாற்றினர். ஸ்ரீமான் K. B. தேவராஜனென்பவர் (B.Sc) மாயனை மன்னுவடமதுரைமைந்தனை என்று தொடங்கும் ஆண்டாள் பாசுரத்தை ஸ்ரீஸ்வாமிபரமாக நிர்வகித்துப் பரக்கப் பேசினர். அடியேனும் ஸ்ரீஸ்வாமி ஆசார்யோபதேசத்தாலும்

தமக்கே அஸாதாரணமான ப்ரதிபைனாலும் வாரிவழங்கியிருக்கும் அர்த்தங்களைப் பெருகுமதேவமம் என்று தொடங்கும் பூதத்தாழ்வார் பாகரத்தினுடையவும், தன் குருவின் தாளனைகள் என்று ஆரம்பிக்கும் மணவாளமாமுனிகள் பாகரத்தினுடையவும் வ்யங்க்யார்த்தங்களை விவரித்து ஸ்ரீஸ்வாமி பூர்வவ்யாக்யாதாக்களைக் காட்டிலும் சிறந்தவர் என்று தோன்றியதை விண்ணப்பித்து ஸ்வரூபம் நிறம் பெற்றேன்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

வைதிக லௌகிக வித்வத்ஸபை

திருநகைத்தொத்திற்கு முன்னாள் (22—3—73) மாலை 4 மணியிலிருந்து 7 மணி வரையில் வைதிகலௌகிக வித்வத்ஸபை கூடிற்று. வைதிகஸபைக்கு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. திருமலை திருப்பதி பெரிய ஜீயர்ஸ்வாமி அத்யக்ஷபதவியை அலங்கரித்தருளினார். லௌகிகஸபைக்கு ரென்னை உயர்நீதிபதி உயர்திரு. N. கிருஷ்ணஸாமி ரெட்டியாரவர்கள் அக்ராஸனம் வஹித்தார்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அப்போது ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பெரிய ஜீயர்ஸ்வாமியின் ஆத்யக்ஷயத்தில் நடந்த வைதிகஸதஸ்ஸில் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸ்ரீ. உ. வே. தேசி ரங்கராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி 'உருமையோடே உற்றேனாக்கத்தொழிந்தது' என்ற ஆசார்யஹ்ருதய சூர்ணிகையைப் பற்றியும், ஸ்ரீ. உ. வே. பிள்ளைலோகம் பாஷ்யகாராசார்யஸ்வாமி 'நமஸ்தே ஹஸ்திசைலேச' என்ற திருக்கச்சிநம்பிகளின் ச்லோகத்தில் அர்த்தபஞ்சகத்தைப் பற்றியும் ஸபையோர் மனமகிழ உபந்யஸித்தனர். சென்னை ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் உயர்திரு N. கிருஷ்ணஸாமி ரெட்டியாரவர்களின் தலைமையில் நடந்த லௌகிகஸபையில் ஸ்ரீஸ்வாமியின் அபிமானத்திற்கு அத்விதீயபாத்ரபூதரான எழும்பூர் அட்வொகேட் ஸ்ரீமான் R. V. சேஷாத்ரி அய்யங்கார்ஸ்வாமி (மகாவாக்ரி) ஸ்ரீஸ்வாமியின் பாண்டித்யப்ரகாசத்தையும் குணதிசயங்களைப் பற்றியும் மிகவும் அபினந்தனம் செய்து உபந்யஸித்தனர்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

திருநகைத்ரோத்ஸவாரம்பமே தொடங்கி நம் ஸ்ரீஸ்வாமியின் மீது மிகப் பரிவு கொண்ட ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ காஞ்சி அழகிய மணவாள யதீந்த்ரப்ரவணராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமியும், பிறகு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ திருமலை திருப்பதி பெரிய ஜீயர்ஸ்வாமியும் சிறிய ஜீயர்ஸ்வாமியும், கடைசியில் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீபெரும்பூதூர் எம்பார் ஜீயர்ஸ்வாமியுமாக உத்தமாச்சரிகள் நால்வர் கோஷ்டியை அலங்கரித்ததும், ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஜகத்குரு காதி. க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமி சிற்சில நாள்களில் திருநகைத்ரோத்ஸவ கோஷ்டியை அலங்கரித்ததும் இவ்வுத்ஸவத்திற்குச் சிறந்த அம்சமாகும். ஸ்ரீ ராஜமன்னார் ஸன்னதி தர்மகர்த்தா ஸ்ரீமான். உ. வே. சேரங்குளம், K. R. ராஜகோபாலையங்கார்ஸ்வாமியும் நானிலுந்து நாள் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீஸ்வாமியினிடம் பரமபக்திபூண்டவர்களான ஸ்ரீமான். A. ஸ்ரீனிவாஸையங்கார், (Free India Editor) D. கிருஷ்ணமூர்த்தி, M. A. சிங்கராசார்ய ஸஹோதரர்கள், V. N. தேவநாதன், A. V. கன்னையநாயுடு, C. ஸோமசுந்தரராவ்,

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

C. சுப்பராயலு செட்டியார், ஓரா. ஜகன்னாதம் செட்டியார், முதலிய பல பெரிய வர்கள் வந்திருந்து தாம் கொண்ட ஆனந்தமும் காட்டிய அபிமானமும் பேச்சுக்கு நிலமன்று.

திருநகரத்தன்று மாலை 5.30 மணியளவில் ஸ்ரீஸ்வாமி நூற்றுக்கணக்கான உபயவேதபாராயண ஸ்வாமிகள் புடைசூழ அலையாருங்கடல்போல் முழங்கித் திருவீதிகளில் நடத்தியருளிய ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டியின் கார்பீர்ப்பம் என்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும் மறக்கற்பாலதன்று.

இங்ஙனம் எழுந்தருளியிருந்து இவ்விதஸவத்தைச் சிறப்பித்த எல்லா ஸ்வாமிகளுக்கும் திருநகரத்தோர்ஸவம் கண்டருளும் ஸ்ரீஸ்வாமி எர்பெருமான் தமக்கு ஸங்கல்பித்த சக்திக் கும்மேற்பட உக கோர் உகக்கவும் வியக்கவும் ஸார வணைகளை ஸமர்ப்பித்தார். பிறகு இத்தலை ஸ்வாமிகளும் தாங்கு டைய ப்ரார்த்தனையை மிகையாகக் கொண்டு தம்பேருக எழுந்தருளியிருந்து கோஷ்டியைச் சிறப்பாக நடத்திக் கொடுத்ததற்கும் “யத் மநிஷிபதாம்போஜரஜ:கணபவித்ரிதம், ததேவ பவநம், நோ சேத் பகாஸ தத்ர வாயதே” (= எந்த வீடு ப்ரஹ்மவித்துக் களான தொண்டர்களின் திருவடித்த மரைகளிலுள்ள சிறு தூளியினால் புனித மாக்கப்பட்டதோ அதுவே பவநமெனப்படும். இல்லையேல் அச்சொல்லவிட்டு பகாரம் நீங்கும் = அது வனமாதமேயன்றி பவனமாகாது) என்கிறபடியே இவ் வீட்டை வனமாக்காமல் பவனமாக்கியதற்கும் ஆண்டாளருளிச்செய்தபடியே “தலையல்லால் கைம்மாறிலேனே” என்று கூறி எல்லா ஸ்வாமிகளையும் தண்டம் ஸமர்ப்பித்துக் கண்ணுங் கண்ணீருமாய்க் கைகூப்பிநின்று வாசலாவும் எழுந்தருளி எல்லோரையும் வழியனுப்பியருளினார்.

மதுரேண ஸமாபயே—ஸ்ரீஸ்வாமியின் எல்லாப் பெருமைக்கும் சிறமான பெருமையாக ஆமைந்தது—ஜாமாதாக்களிருவருடையவும் பெளத்ர தெளஸ்ரீத் தர்களிருவருடையவும் திருக்குமாரரோடுருவருடையவும் ஸ்ரீமதுபயவே. அக்காரக்கனி ஸம்பத் குமாராசார்யஸ்வாமி, மணவாள திருமலாசாராய ஸ்வாமியார் மிய ஜாமாதாக்களிருவரோடும், சிரஞ்சீவி ப்ர. ராஜஹம்ஸன் சிரஞ்சீவி மணவாள. ராஜமணி, சிரஞ்சீவி தி. அ. அனந்தாழ்வானென்றும் பெளத்ர - தெளஸ்ரீத் தர்களோடும் கூடித் திருக்குமாரரான ஆடிஷமான் ஸ்ரீரங்கதாதாசார்பர் (செல்வமணி) சிறிய காரியம் தொடங்கிப் பெரியகாரியமாகிய தத்யாராதனமீருகவுள்ள எக்காரியத்திலும் குறை சிறிதுமின்றி இம்மஹோத்ஸவத்தை நிர்வஹித்த அதிசயம் ஒவ்வொருவருடையவும் நெஞ்சை விட்டகலாதது. இப்படி எத்தனையோ பங்குனித்திருவிசாகங்களைக் காணக்கடவோமென்றே ஒன்பெவாருவரும் பேசும்படியிருந்தது. பொலிக பொலிக பொலிக.

38. ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பருந்தி ... பரமம் கண்ணன்

இப்பதிகம் (திருவாய்மொழி 6-7) தாய் பாசரமாக அவதரித்தது. தாய் பாசரமாக வைத்துப் பேசுபவர் ஆழ்வாரே யாதலால் தம்முடைய படியைத் தாமே தெரிவிப்பதற்கும், ஆசார்யஸ்ரீருதயத்தில் வ்யாஸ பராசராதி மஹர்ஷி களுக்கும் ஆழ்வார்க்குமுள்ள வாசியை விரிவாக அருவிச்செய்து வருமிடத்து “அவர்களுக்குக் காமோடென்னு மிலையே தாரகாநிகம்; இவர்க்கு எல்லாம் கண்ணனிதே” என்றருளிச்செய்த சூர்ணையை உரையுடன் இங்கு அநுபவிப்பது. இங்கே ஆக்ஷேப ஸமாதானம் குறிக் கொள்ளத்தக்கது. உண்ணாத சோறு முண்டோ? பருகாத நீரு முண்டோ? தின்னாத வெற்றிலையு முண்டோ? எதற்காக இந்த அடைமொழிகள் கொடுப்பது? பாதபூரணத்திற்காகவா? என்று சிலர் கேட்கலாம். வ்யாக்யானத்திலுள்ள அழகைக் காட்டுகின்றோம். சோறு எப்போதும் உண்ணுஞ்சோறுகவிராது. வயிறு நிறைய உண்டவனுக்கு தேவாம்ருதம் கிடைத்தாலும் அது உபேக்ஷணீயமாகவே யிருக்கும். கங்கைக் கரையிலுள்ளவனுக்குக் குளத்துநீர் அநபேக்ஷிதமா யிருக்கும். வாய்நிறைய வெற்றிலையைக் குதப்பியுள்ளவனுக்கு வேறு வெற்றிலை தின்னும் வெற்றிலையாக இராது. ஆகவே “உண்ணுஞ்சோறு” என்றது பசித்தவன் விரும்பியுண்ணுஞ்சோறு என்றபடி. ‘பருகும் நீர்’ என்றது பாலைவனத்தில் திரிந்து நாக்கு ஓட்டிப்போனவன் விரும்பிப் பருகும் நீர் என்றபடி. ‘தின்னும் வெற்றிலை’ என்றது நாவில் பசையற்று வறண்டு கிடப்பவன் விரும்பித்தின்னும் வெற்றிலை என்றபடி. ஆழ்வார் எம்பெருமானை அநுபவிப்பது இவ்வகையிலேயாம்.

39. உடையவின் கீதாபாஷ்யத்தினழகு (ப்ராஸங்கிகம்)

கீதையில் ஏழாமத்யாயத்தில் ‘வாஸுதேவஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:’ என்றவிடத்து ‘வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்’ என்றதற்கு சங்கரபாஷ்யத் தையும் நம் ஸ்வாமி பாஷ்யத்தையும் உற்று நோக்கவேணும். “வாஸுதேவஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:” என்பதற்கு சங்கரர் பணித்த பொருள் *ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம* இத்யாதி ஸ்தலங்களில் போலவே அத்வைத மாகவுள்ளது; ‘வாஸுதேவ ஏவ மம ஸர்வம்’ என்பதாகக் கொள்ளப் படவேயில்லை. பரப்ரஹ்மத்திற் காட்டில் வேறுபட்ட பொருள் எதுவுமே யில்லையாகையாலே, எல்லாம் ப்ரஹ்மமேயென்று கொண்டு என்னைப் பணி கின்ற மஹாத்மா துர்லபன்-என்று கீதாசார்யன் சொல்லுவதாக சங்கர பாஷ்ய ப்ரக்ரியை. இதை நமது பாஷ்யகாரர் கண்டித்திருக்கிறாரென்பது. “வாஸுதேவஸ் ஸர்வமித்யஸ்ய அயமேவார்த்த:” என்கிற ததீயபாஷ்ய ஸூக்தியாலும், “வாஸு தேவஸ்ஸர்வமிதி ஸாமாநாதிகரணயஸ்ய பராபிமதமர்த்தம் ப்ரதிக்ஷிபந் ஸ்வோக் தம் த்ரடயதி-வாஸுதேவ இதி” என்கிற தாத்பர்யசந்த்ரிகாஸூக்தியாலும் அறிய வெளிது. இங்கு சங்கரர் பணித்த பொருளானது அவசியம் கண்டிக்கத்தகுந்தது தானேவென்று பார்க்கவேணும். ஸர்வவஸ்து ஸாமாநாதிகரணயார்ஹத்வரூபவஸ்து பரிச்சேதராஹித்யத்தை ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் விசிஷ்டாத்வைதிகளான நாமும் இசைந்தே யிருக்கிறோம். தாத்பர்யநிர்வாஹத்தில் வூசியேயொழிய சப்தஸந்தர்ப்

பத்தில் ஒரு வாசியுமில்லை நமக்கும். இங்கே சங்கரர் எழுதிவைத்த பொருள் அஸம்பாவிதமன்று. *ஸ ப்ரஹ்மா ஸ சிவஸ்ஸேந்த்ரஸ் ஸோக்ஷர: பரமஸ் ஸ்வராட்* என்கிற வடமொழி வேதத்தையும், *அவனே யவனுமவனுமவனும், அவனே மற்றெல்லாமுமறிந்தனமே* என்கிற தமிழ் வேதத்தையும் நிர்வஹிக்கிற ரீதியிலே *வாஸுதேவஸ் ஸர்வமென்கிற விதையும் எளிதாக நிர்வஹிக்கலாமாயிருக்க இங்கே கண்டனம் அவச்யமன்றையென்று ப்ரத்யவஸ்தாநம் ப்ராப்தமாகும்.

சங்கரருடைய அத்வைதாபிப்ராயத்தை ஸ்வாமி கீழே வெகு விரிவாகக் கண்டித்தே யிருக்கிறார். [2-12 பாஷ்யம் ஸேஷிப்பது. 13-2 பாஷ்யத்திலும் மிகமிக விரிவாக ஸேஷிப்பது.] அதை இங்கும் கண்டிக்கவேண்டிய அவச்யமில்லைதான். இங்குக் கண்டிக்கிற விதம் வேறு. இவ்வர்த்தம் இந்த ப்ரகாசத்திற்குச் சேரா தென்று திருவுள்ளம்பற்றியே இவ்விடத்தில் ப்ரதிஷேபமுள்ளது. இங்கே ஸ்வாமி பருளிச்செய்த பொருள் என்னவென்று பார்ப்போம். 'வாஸுதேவஸ் ஸர்வ' மென் னதற்கு ஸ்வாமியருளிய பொருள் இதுவே—வாஸுதேவ ஏவ மம பரமப்ராப்யம் ப்ராபகஞ்ச, அந்யதபி யந்மநோரதவர்த்தி ஸ ஏவ மம தத் ஸர்வம்" என்பது கீதா பாஷ்யஸூக்தி. இதை தாத்ரய சந்த்ரிகையில் விவரிக்கும்போது தாரகபோஷக போக்யங்களும் எம்பெருமானே யென்று கொள்ளுகிற மஹாத்மாவை விவகசிப்பது தான் இவ்விடத்திற்குச்சேரும்-என்று ஸ்பஷ்டமாக எழுதியுள்ளார். திருவாய் மொழியில் *உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்* என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்தது *வாஸுதேவஸ் ஸர்வமென்கிற இத்தையரு ஸரித்தேயென்று ஆளவந்தார் முதலானார் நிர்வஹித்து வந்தார்கள். திருவாய் மொழியின் வ்யாக்யாதாக்களான பூர்வாசார்யர்களும் அங்கு இந்த கீதாவசனத்தை யுதாஹரித்தே வியாக்கியானம் செய்தருளியுள்ளார்கள். சங்கரருக்குத் திருவாய் மொழியில் ப்ரவேசமில்லாமையாலே அவர்தாம் வேறு வகையாக பாஷ்யமிட்டா லும் திருவாய்மொழியமுதக் கடலிலே ஆழ்ந்தவரான ஸ்வாமி அவ்வர்த்தத்தை எங்ஙனே இசையக்கூடும்? *வாஸுதேவஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:* என்று சொல்லுகிற கீதாசார்யனும் நம்மாழ்வாரை நெஞ்சில் கொண்டே அது சொல்லியிருக்க, அதற்கு இணங்காத பொருள் ஸ்வாமிபாஷ்யத்தில் எப்படி இடம் பெறும்? அப்பொருளை ஸ்வாமி எப்படி ஸஹிப்பர்? தமக்கு *எல்லாங் கண்ண னென்று சொல்லுகிற மஹாத்மாவாகிய நம்மாழ்வார், அந்தோ! என் கண்ணுக்குக் கிடைக்கவில்லையே யென்று அழுதுகொண்டே யன்றோ கீதாசார்யன் இந்த ச்லோகம் பணித்தான். கண்ணன் தன்வடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளின பின் சிலநாளிலே ஆழ்வா ருடைய திருவவதாரம். கண்ணபிரான் ஆழ்வாரை ஸேவித்துவிட்டுத் தன் அவ தார ஸமாப்தியைச் செய்துகொள்ள மிகவும் ஆசைப்பட்டிருந்தான்; அந்த பாக்யம் அவனுக்கு துர்லபமாயிற்று; அது இந்த ச்லோகத்தில் *ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:* என்பதனாலே ஸூசிதமாகிறது—என்று ஆசார்யர்கள் நிர்வஹித்துப்போருவது ஸோபபத்திகமென்று கீதாபாஷ்ய ஸூக்திகளாலறிகிறோம். ஆக, 'ஐகத் ஸர்வம் வாஸுதேவ:' என்பதாக சங்கரர் கொண்டார்; அங்ஙனன்றிக் கே 'மம ஸர்வம் வாஸுதேவ:' என்பதாக நம் ஸ்வாமி கொண்டார். இதுதான் திருவாய்மொழிக்குச் சேர்ந்ததும், திருவாய்மொழியிலிருந்து மீட்டித்து அருளிச் செய்யப்பட்டதுமான மிகச்சிறந்த பொருள் என்று தெளிவிக்கப்பட்டதாயிற்று.

40. உப்பாலுமவன் கொடுப்பன்

உலகில் பாஷைகள் பல. அந்தந்த பாஷைகளில் கவிதைகள் தோன்றியுள்ளன. மணிப்ரவாள பாஷையென்பது ஸ்ரீஸைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயத்தில் தோன்றியுள்ளது. ஆழ்வார்களருளிச் செய்தவை வெறுந்தமிழ். ஆசாரியர்களருளிச் செய்த ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளும் ஸ்ரீதாத்தரங்களும் வெறும் ஸம்ஸ்கிருதம். திவ்யப்ரபந்த வியாக்கியான ரஹஸ்யாதிகள் வடமொழியும் தென்மொழியும் விரவிய மணிப்ரவாளநடை. வசனநடையிலமைந்துள்ள மணிப்ரவாள நூல்களையே பெரும்பாலும் அநுபவித்து வருகிறோம். மணிப்ரவாள ச்லோகங்களுமுண்டு. அவை கர்ணம்ருதமாயிருக்கும். கற்கண்டும் பாலும் கலந்தாற்போலே யிருக்கும். அவற்றுள் ஒன்று கேளீரிங்கு. “உப்பாலுமவன் கொடுப்பனிதி நான் நப்பாசையால் கிட்டினேன், துப்பாமல் ஸது மாம் த்ருணய கலயந் அப்பால் வ்ரஜேத்யப்ரவீத், இப்பாலெங்கு திரிந்துமில்லை யெனவே தப்பாத சொல் பெற்றனன், அப்பா! வாமனனே மஹாபலிமகே எப்பாடு நீ பட்டையோ?” இதன் பொருள் எளிதாகத் தெரிந்ததே. [இந்நூல் என்னுள்வரை என்றும் முடிவுபெற மாட்டாததாகையாலே இங்ஙனையுள்ளவை மேன்மேலும் பலபல வெளிவரும்.]

41. உத்தமர் கோவிலின் உத்தம விசேஷம்

திருவரங்கம் பெரிய கோயில் ஸமீபத்தில் உத்தமர் கோயில் என்பது ஒரு திவ்யதேசம். அத்திருப்பதிக்குக் கரம்பனூர் என்று திருநாமம். திருமங்கையாழ்வார் ஒருவருடைய பாடலே அதற்குள்ளது. பெரிய திருமொழி(5-6-2) ‘கரம்பனூருத்தமனை’ என்பதாம் அது. சில திவ்யதேசங்களில் புருஷோத்தமன் என்று திருநாமங் கொள்வது போல அத்தலத்தெம்பெருமான் உத்தமன் என்றே திருநாமங் கொண்டார். ‘உத்தம: புருஷஸ்த்வநய: பரமாத்மேதி உதாஹ்ருத:’ என்பது கீதை. எம்பெருமானே உத்தமனென்றால் எதனாலுத்தமனென்று கேள்வி பிறக்குமோ? கேள்வி பிறவாது. இங்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானத்தில் அருளிச் செய்யும் ஸ்ரீஸூக்தியாவது-‘வழிக்கரையிலே திருவாசலுக்கு ஒரு கதவிடாதே வந்துகிடக்கிற வனை’ என்பது. இதன் தாற்பரியபென்னவென்றால், அக்காலத்தில் அந்த ஸன்னிதிக்கு உபபத்தியின் குறைவினால் கோபுர வாசலுக்குக் கதவு திருப்பணி ஏற்படாமல் எப்போதும் திறந்தபடியாகவேயிருந்தது. யாரும் உள்ளே எளிதாக நுழையலாமன்றோ? இதை அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யத்தின் எல்லையாகத் திருவுள்ளம்பற்றிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை ரஸோக்தியாகத் ‘திருவாசலுக்குக் கதவிடாதேயிருக்கிற ஸௌலப்யத்தினால் உத்தமன்’ என்று ஸாதித்தபடி. இச்சுவையை அறியகில்லாத அரும்பதவுரைகாரர் ஒருவர் ‘எல்லாரும் நடக்கிற வழியாகையாலே ஸேவிப்பார் மிகுகையால் கதவிட அவஸரமில்லை என்று கருத்து’ என்று எழுதிவைத்தார். இது மிகவும் விரஸமானது என்று அஸ்மதாசார்யர் குறிப்பாக அருளிச் செய்தபடி.

42. உயிருண்டாகும் வகையுண்டோ

இது கம்பராமாயணத்தில் ஒரு செய்யுளின் முடிவு. இராமபிரான் பிராட்டியைப் பிரிந்து வனத்தில் பரிதவிக்கும்போது அந்த பரிதாப வகைகளை வான்

மீகி சொன்னது ஏகதேசம். கம்பர் வெகுவிசிவாகக் கூறியுள்ளார்தனை. இச் செய்யுள் கேண்மின். 'வெள்ளஞ்சிலம்பும் பாற்கடலின் விரும்பத் துயிலை வெறுத் தளியுங் கள்ளஞ் சிலம்பும் பூங்கோதை காதற் கடலிற் படிவாற்குப் புள்ளஞ் சிலம்பும் பொழில் சிலம்பும் புனலுந் சிலம்பும் புனைகோதை உள்ளஞ் சிலம்பும் சிலம்பாவால் உயிருண்டாதும் வகையுண்டோ?' இங்குச் சிறிது கேண்மின். வான்மீகிக்கும் கம்பர்க்கும் ஒரு வாசியுள்ளது. வான்மீகி இராம பிராணை ஒரு மனிதனாகவே வைத்துத் தமது நூலை முடித்துள்ளார். ஆனாலும் ஸமுத்ரசரணாகதிப்ரகரணத்தில் 'புனைஐ: பரம நாரீணாம் அபிம்ருஷ்டம் அநேகதா' என்பது போன்ற சிற்சிலவிடங்களில் மட்டும் இராமன் ஸாஷாத் நாராயணமூர்த்தி என்பதை வ்யங்க்யமாகக் காட்டியுள்ளார். கம்பர்பெருமான் அங்ஙனன்றிக்கே ராமன் நாராயணமூர்த்தி என்பதை வ்யக்தமாகவே அடிக்கடி காட்டியருளுவார். இச்செய்யுளில் முதலடியையும் இரண்டாமடியையும் உற்று நோக்க வேணும். பாற்கடலில் அமர்ந்திருந்தவர் பிராட்டியுடைய காதற்கடலிலே அமர்ந்தார் என்று சொல்லியிருக்குமழகு ராசிக்கத்தக்கது. ஸ்ரீராரீணவ நிகேத நான நாராயணனே இராமனாகத் திருவவதரித்து ஸீதாபதியானான் என்பதை விளங்கக் காட்டினாராயிற்று. பின்னடிகளின் அமைப்பு மிக்க சுவைநிகரது அதில் 'உயிருண்டாதும் வகையுண்டோ?' என்கிற விடத்தை என்னுடைய மாதாமஹரான அழகியமணவாள ஜீயர் ஸ்வாமி எனக்குப் பாடம் சொல்லும் போது அரைமணிகாலம் அழுதுகொண்டேயிருந்தார். அது இன்றைக்கு அறுபத்தாறு வருஷமாகிறது.....

43. உருமாறியலபிறப்பும்

திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்காருடைய திருவரங்கர் ஊசற்பாவில் இது ஒரு செய்யுள். திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் திருச்சியில் ஒரு ஜமீன்தாரிடத்தில் வேலை பார்த்து வந்தார். ஒரு ஸமயம் (ஐப்பசி மாதத்தில்) ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஊஞ்சல் தலவம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஐயங்கார் உடனிருந்து ஸேவிக்க முடியாமல் காரியநிர்ப்பந்தத்திலிருந்தார். இவருடைய நினைவெல்லாம் அந்த உத்ஸவத்திலேயே அமர்ந்திருந்தது. அதனால் ஜமீன் தாருக்கு ஏதோ கணக்கெழுதுகிற வ்யாஜங் காட்டி ரங்கநாதனுடைய ஊசல் நூலொன்று எழுதினார். அதில் முதற்பாட்டு 'உருமாறியலபிறப்பும் பிறந்தும் செத்தும் ஊசலாடுவதடியேன் ஒழியும் வண்ணம் க்ருமாயத் தென்னெஞ்சைப் பலகையாக்கிக் கருணையெனும் பாசத்தைக் காட்டுவது' மருமரலைத் துளவசைய வாடிருசல் மணிமரைக் குண்டவசைய அடிருசல் திருமாத பரிமா தோடாடிருசல் திருவரங்கராசனே யாடிருசல்' என்பது. இதிலுள்ள சமத்காரம் மிக வியக்கத்தக்கது. ஸ்ரீரங்கநாதா! ஊசலுதலவம் உனக்குக் கதாசித். எனக்கோ அது நிச்சலும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஊசலாவது அப்படியும் இப்படியும் அசைவது தானே! நான் அறுபவிக்கும் ஊசலாவது உருமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்தும் செத்தும் போருகை; "ஏவா ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்தே ப்ராப்யமானாணை ஸ்வகர்மபி: ஜீவே துக்காகுலே விஷ்டே: க்ருபா காப்யபஜாயதே." என்கிற ப்ரமாண வசனத்தை நினைப்பூட்டினாராயிற்று.

திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை குன்றபாக்கம் கல்யாணியம்மாவின மறைவு

(மீர. அ.)

என்னுடைய பிதாமஹருடை ஸஹோதரர்கள் நால்வர். அவர்களில் இருவர் திருப்பதியில் இரண்டு ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்வாமிகளின் திருமானிகைகளுக்கு ஸ்வீகாரமாகிச் சென்றனர். ஒரு திருமானிகை ஸ்வாமிக்கு திருக்குமாரர்கள் ஐவர். மற்றோருதிருமானிகை ஸ்வாமிக்கு திருக்குமாரர்கள் நால்வர். அவர்களில் நாலாமர் திருமலை திருப்பதி ப்ரதிவாதிபயங்கரம் கோவிந்தாசார்ய ஸ்வாமி என்று ப்ரஸித்தமானவராவார். திருமலை திருப்பதியில் வித்வத்ஸார்வபெனமராக எழுந்தருளியிருந்த

ஸ்ரீமதுபயவே திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை புரிசை ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் திருத் தமையனான ஸ்ரீ பங்காராசார்யஸ்வாமியின் ஜாமாதாவாக இருந்தார் அந்த கோவிந்தாசார்யஸ்வாமி. அவருடைய அரும்புதல்வி கல்யாணியம்மா. காஞ்சி புரத்தில் ஸுப்ரஸித்த வித்வானாக எழுந்தருளியிருந்த திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை குன்றபாக்கம் சீமாச்சார் (ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய) ஸ்வாமியின் திருத்தம்பியாரான ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமியின் கனிஷ்ட குமாரரான ஸ்ரீ உ. வே. T. C. A. பாஷ்ய மையங்காருக்கு வாழ்க்கைத் துணவியாக விருந்தாள். அந்த அம்மா (முன் பக்கத்தில் காட்சி தருமவள்) சென்ற தைமீ 29௨ (11—2—73) ஆசார்யன் திருவடி சார்ந்தாள். அந்த அம்மாவின் யஜமானரான பாஷ்யமையங்கார் இங்கு ஸேவை ஸாதிப்பவர் சென்னையில் ப்ரபல அட்வகேட்டாக விளங்கிவருகிறார். திருக்குமாரர்களான ஸ்ரீமான் ராமாநுஜாசாரியரும் கோவிந்தாசாரியரும் உயர்பதவியில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஜாமாதாக்குளும் நல்ல ஸ்திதியில் இருந்து வருகிறார்கள். இவர்களுடைய குடும்பம் மேன்மேலும் அபிவிருத்தி அடைந்து வாவேணுமென்று மங்களாசாஸனம் செய்து முடிக்கிறேன்.

இந்த அம்மாவின் சரமகைங்கர்யங்கள் திருவத்யயநம் உட்பட சென்னையில் பிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

ஷஷ்டியப்தபூர்த்திமஹோத்ஸவம்

(ஸ்ரீமத் உபயுக்திவ மன்னார்குடி S. செளரிராஜ அயங்காரும் ஸ்ரீமதிஜானகி அம்மாளும்)

உடுமலைப் பேட்டை ஸ்ரீ வெங்கிடேஸாமிஸ்ஸி லிருந்து ரிடைர் ஆன ஏஸ். செளரி ராஜ அயங்காரின் ஷஷ்டியப்த பூர்த்திமஹோத்ஸவம் ராஜமன் னார் ஸின்னதியில் கோபாலசமுத்ர வீதியில் 24—2—73ல் வெகுவிமர் சையாக நடைபெற்றது. முன் டுடி ஐந்தாறு நாள் வேதபாரா யணமும் திவ்யபிரபந்தஸேவா காலமும் இதிஹாஸபுராண பட நங்களும் நடைபெற்றன. அவ் வமயம் ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் H. H. எம்பார் ஜியர்ஸ்வாமி: ஸ்ரீ உ. வே. அப்பன் வெங்கிடாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ உ. வே. கோவிந்த நர சிம்மாசாரியர்ஸ்வாமி, ஸ்ரீ உ. வே. வேளாக்குடி வரதாச்சாரியர் ஸ்வாமி தேசிங்கராஜாசாரியர் ஸ்வாமி ஆகியோர் பலர்கலந்து கொண்டார்கள். ஸ்ரீவானமாமலை

ஸ்வாமி, ஸ்ரீ அஹோபிலமடம், ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்கம் ஆண்டவன்ஸ்வாமி ஆகியோர் வாழ்வு அருளினர். இந்தஸ்வாமி திருக்கண்ணபுரம் செளரிராஜப் பெருமாள் தேவ த்தால் சிலவருஷங்கள் தர்மகர்த்தாவாக இருந்தனர். இந்த தம்பதி களுக்கும் ஸ்ரீமேலும் மங்களம் பொங்குக.

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

1. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த வுரைகள், 2. பூர்வாசார்ய தமிழப்பிரபந்த வுரைகள்,
3. ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ர வுரைகள், 4. ஆழ்வாராசார்யப் பிரபாவ நூல்கள்,
5. இதிஹாஸ புராண சரித்திர நூல்கள், 6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்கநூல்கள்,
7. வேதாந்தப் பெருஞ் விளக்க நூல்கள், 8. வேதவிசாரலக்ஷண நூல்கள்,
9. ஸத்ஸம்பந்தாயார்த்த விளக்க நூல்கள், 10. லோகாபிராம உபந்யாஸ நூல்கள்,
11. பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப நூல்கள், 12. உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய வெளியீடுகள்,
13. வடமொழி நூல் திரள்கள், 14. ஹிந்தி பாஷையில், 15. தெலுங்கு பாஷையில், 16. பூர்வாசார்ய காந்த வெளியீடுகள்.

விரிவான கியாட்கள் தருவித்து விவரங்காண்க.

சந்தாப்பணம் M:O. செய்பவர்கள்

To

SRI T. A. ANANTHALWAN,

Manager, GRANTHAMALA OFFICE, Kancheepuram-3.

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்புக.

If un-delivered please return to:

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

P. B. ANNANGARACHARYA

KANCHEEPURAM-3.

To

Sriman / Srimathi

சென்னை
15. சென்னை

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
for Madras Sathgrantha Prakasana Sabha

Printed by T. A. P. Srinivasavaran at Sri Venkateswara Press
Sannidai Street, Kancheepuram-3.